

ОСНОВНИОТ СУД ВО БИТОЛА со судијата Александар Илиевски, како судија поединец постапувајќи во правната работа по тужбата на тужителот НАЦИОНАЛНО БИРО ЗА ОСИГУРУВАЊЕ Скопје ул. „Митрополит Теодосиј Гологанов“ бр.28/4 застапувани преку полномошникот адвокат Емил Паришко, против тужените Muамет Алијевски од Битола ул. Козјак бр.52 и Милан Тодороски од Прилеп ул. Васил Главинов бр.41 основ регресен долг, вредност 87.163,00 денари, по одржаната усна, јавна и главна расправа од 21.08.2024 во присуство на полномошникот на тужителот и отсуство на тужените ја донесе следната:

ПРЕСУДА

СЕ УСВОЈУВА тужбеното барање.

СЕ ЗАДОЛЖУВААТ тужените Muамет Алијевски од Битола и Милан Тодороски од Прилеп да исплатат на тужителот Национално биро за осигурување Скопје на име регресен долг износ од 87.163,00 денари со законска казнена камата во висина на референтната стапка на НБ на РСМ што за секое полугодие важела на последниот ден од полугодието кое му претходело на тековното полугодие, зголемена за (8) процентни поени сметано од 30.06.2022 година до конечната исплата, како и да му ги надоместат парничните трошоци во вкупен износ од 26.874,00 денари, сето во рок од 8 дена по приемот на пресудата.

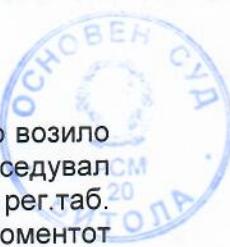
Образложение

Тужителот во тужбата наведе дека на 20.04.2021 година во Битола се случила сообраќајна несреќа меѓу ПМВ марка Форд Фиеста со рег.таб ПП-7759-АЦ, управувано од првотужениот кој возилото го управувал без возачка дозвола, ПМВ марка Мерцедес со рег.таб. БТ-912-ЦБ сопственост на Пачар ДООЕЛ Битола, а во сообраќајката учествувал и пешак. Возилото Форд покрај тоа што било управувано од лице без возачка дозвола, било и неосигурено со истечена важност на сообраќајната незгода, а пак возилото во системот на МВР се водело на име на второтужениот Милан Тодороски од Прилеп ул. Васил Главинов 41. Сопственикот на оштетеното возило Марцедес со осигурителната компанија постигнал спогодба и на истиот преку осигурителната компанија му биле исплатени 87.163,00 денари. Потоа овој износ осигурителната компанија го пријавила кај сега тужителот кој на 30.6.2024 година извршил рефундирање на осигурителната компанија бидејќи штетата била направена од неосигурено виозило. Потоа овој износ како регрес по чл. 16 и чл. 64 од Законот за задолжително осигурување во сообраќајот го побара од тужените но истите не платија. Предложи да се усвои тужбеното барање. Трошоци побара.

Првотужениот уредно ја прими тужбата како и поканата за рочиштето, меѓутоа не даде одговор на тужба ниту се јави на расправата. Во однос на второтужениот доставата е вршена по пошта бидејќи истиот е од друг град, меѓутоа пратките од судот како за тужбата така и за расправата се вратија со назнака „известен не побарал“, на кон начин доставата по ЗПП се смета за извршена, а тужениот уредно викан.

Од тие причини судот расправата ја одржа во нивно отсуство и на истата изведе докази со читање на записник на МВР СВР Битола од 21.04.2021 година, скица од увид, сообраќајно техничко вештачење на вешто лице Зоран Јошевски, барање за надомест на штета, изјава од ДООЕЛ Пачар, достава на пријава за штета, записник за извид и процена на штета од автоодговорност на Граве неживот, пријава по штета од Граве неживот осигурување до Национално биро, пријава на штета од гарантен фонд, опомена пред тужба до првотужен, опомена пред тужба до второтужен, втора опомена пред тужба до првотужен и второтужен, потврда да прием на пратка до Македонски пошти, па врз основа на истите согласно на чл.8 од ЗПП ја утврди следната фактичка состојба:

На 20.04.2021 година во Битола на крстосницата помеѓу ул. Н.Георгиевски Никлец

и ул. Мордо Нахмиас Лазо се случила сообраќајна несреќа во која учесник било возило Форд Фиеста со рег.таб ПП-7759-АЦ, управувано од првотужениот кој не поседувал возачка дозвола, а во сопственост на второтужениот, со возило Мерцедес со рег.таб. БТ-912-ЦБ сопственост на Пачар ДООЕЛ Битола и пешак. Возилото Форд во моментот на незгодата било неосигурено односно било со истечена важност на сообраќајната дозвола која била истечена на 17.08.2020 година а видно од записникот на полицијата се водело како сопственост на второтужениот. Како причина за сообраќајната незгода според вештиот наод се смета постапувањето на возачот на возилото Форд кој не ја следел внимателно сообраќајната ситуација и на тој начин генерираше опасна ситуација односно направил пропуст кој што е во директна причинска врска со случувањето на незгодата. После незгодата оштетеното правно лице Пачар ја пријавило штетата за своето возило до Граве осигурување. Оваа осигурителна компанија по обработката на барањето за штета му исплатило на оштетениот 87.163,00 денари. После извршената уплата Граве осигурување до тужителот достави пријава на штета со барање за рефундација на парични средства и тужителот по повод тоа изготви пријава на штета до гарантниот фонд со кој се одобрува вкупна штета во износ од 87.163,00 денари со датум на рефундација 30.06.2022 година. Тужителот со опомена ги известил тужените да извршат уплата на регресниот долг, а доколку не го сторат ќе поведе судска постапка за регресен долг. До денес тужените не го имаат подмирено предметниот регресен долг кон тужителот од кои причини се поднесе тужбата.

Ваквата фактичка состојба судот ја утврди од изведените докази во постапката и тоа записникот за извршен увид на лице местото на настанот од каде се утврди дека првотужениот немал возачка, а дека возилото Форд е сопственост на второтужениот, писмените докази на осигурителната компанија, уплатниците, барањето од кој се утврди дека на оштетениот му бил исплатен износ 87.163,00 денари и истиот тој износ потоа се рефинирал, како и вештиот наод во однос на тоа кој ја создал опасната ситуација, па со оглед на овие докази, кои воедно не се оспорени од тужените, судот го усвои тужбеното барање од следните причини:

Согласно чл.5 ст.1 од Законот за задолжително осигурување во сообраќајот, оштетеното лице има право да поднесе барање за надомест на штета директно до одговорното друштво за осигурување. Согласно со чл. 2 ст.1 т.4 од истиот закон, во сообраќајот, одговорно друштво за осигурување-претставува друштво за осигурување со кое сопственикот на превозното средство со чиј употреба е причинета незгода склучил договор за задолжително осигурување.

Согласно одредбата од чл.61 ст.1 од Законот за задолжително осигурување во сообраќајот: „Оштетеното лице кое претрпело штета согласно со чл.58 ст.1 од овој Закон има право да поднесе барање за надомест на штета до Бирото или до Друштвото за осигурување.“

Согласно чл.64 од Законот за задолжително осигурување во сообраќајот: „Бирото има право на регрес во висина на исплатената штета заедно со камата и трошоци од сопственикот на неосигуреното моторно возило, односно од лицето кое ја предизвикало штетата. Сопственикот односно лицето кое што ја предизвикало штетата се подеднакво одговорни према Бирото.“

Во конкретниот случај во смисла на цитираните законски одредби судот го усвои тужбеното барање од причини што од доказите во постапката се утврди и се докажа дека се предизвикала сообраќајна незгода од возило кое не било осигурено во моментот на незгодата. Ова моторно возило било управувано од првотужениот кој воедно со тоа што управувал без возачка дозвола го прави и неовластено лице според чл.16 од горе цитираниот Закон, што значи дека истиот во секој случај одговара за регресот. Додека во однос на второтужениот истиот како сопственик што не презел дејствија на одјава на возилото е исто така одговорен по чл.64 од Законот за задолжително осигурување во сообраќајот па судот спрема она што го укажува одредбата ги задолжи и двата тужени да го исплатат долгот на тужителот со казнена камата како е одлучено во изреката на пресудата.

Во однос на каматата е одлучено по чл.266 и чл.266-а став 1 од ЗОО и истата правилно се бара сметано од денот на рефундација од кога настанала обврската на

тужените спрема тужителот.

Согласно чл.148 од ЗПП судот ги задолжи тужените да ги надоместат бараните трошоци на тужителот во износ од 26.874,00 денари кои се однесуваат за состав на тужба со паушал, зголемување и ДДВ 7.670,00, награда за застапување на 1 расправа со истите зголемувања и часовнина износ од 9.204,00 денари, за судска такса за тужба и одлука по 2.000,00 денари и за вештачење 6.000,00 денари.

Со оглед на изнесеното се одлучи како во изреката.

ПОУКА: Против оваа пресуда дозволена е жалба во рок од 8 дена од приемот, преку овој суд до Апелациониот суд во Битола.

Д-НА: Полномошникот на тужителот адв.Емил Паришко, на првотужениот и на второтужениот.

НАЛОГ ЗА ТАКСА: СЕ ЗАДОЛЖУВА тужителот во рок од 5 дена од доставување на преписот од оваа пресуда да плати такса за одлука во износ од 2.000,00 денари на Буџетска сметка на РМ 10000000063095 при НБ на РМ во спротивно ќе се наплати присилно преку решение на Управата за јавни приходи зголемена за 50 % по основа на казнена такса.